

AJUDANT A VIURE

Mireu com s'estimen

Aquesta és una expressió que la història atribueix a Tertulià, referint-se als cristians, i que vull aplicar expressament a la que anomenem Sagrada Família de Nazaret. Celebrant-la en aquest diumenge després del Nadal, lloem el Senyor que ha volgut manifestar-se tan humanament, tan segons el nostre camí ordinari, valorant així aquest àmbit amorós que és la vida familiar com a camí de realització personal.

Els textos relatius ens diuen que aquesta Família, de la que Jesús n'és el centre, s'edifica sobre la fidelitat a la llei jueva (en són exemple les seves pujades al Temple de Jerusalem) i, alhora, sobre la docilitat a les crides imprevistes i tantes vegades desconcertants de l'Esperit (que els ha fet anar i venir de sorpresa en sorpresa). Mai no s'hi han resistit, tot i que tampoc no acabaven d'entendre allò que els estava passant.

El Missatge que el Sínode dels Bisbes ens va lliurar ara fa dos mesos mira a la família com àmbit natural de l'evangelització i insisteix que ha de ser sostinguda per l'Església, els poders públics i la mateixa societat. *En la família, els signes de la fe, la comunicació de les primeres veritats, l'educació en la pregària, el testimoni dels fruits de l'amor, van calant en la vida dels fills en un context únic on les persones són estimades per elles mateixes.* Malgrat la diversitat de situacions geogràfiques, culturals i socials, els Pares Sinodals han confirmat aquest paper essencial de la família en la transmissió de la fe. Per això demanen responsabilitat en l'anunci de l'Evangeli a les famílies i suport a la seva tasca educativa, i agraeixen el testimoni de tantes famílies cristianes que continuen mostrant, al món, una experiència de comunió, d'amor i de fidelitat.

tampoc no s'obliden de les situacions familiars doloroses en les que no es manifesta la imatge d'unitat i d'amor per a tota la vida que el Senyor ens ha ensenyat (Mt 19,6), una situació que els priva de l'absolució sacramental i de la comunió eucarística. Insisteixen que l'amor de Déu no abandona ningú i que l'Església els segueix acollint com a membres seus, i vol acompanyar-los afavorint camins de conversió i de reconciliació. Com explicava un cardenal, «és cert que la vida cristiana té el seu vèrtex en la participació plena en l'Eucaristia, però no es redueix només al seu vèrtex. Igual que en una piràmide, encara que es perdi el vèrtex, la massa roman sòlida i no cau». Cal construir comunitats acollidores en les quals tot hom es trobi com a casa, amb experiències concretes de comunió que, amb la força de l'amor, puguin atreure la mirada de la humanitat contemporània tantes vegades desencantada.

La transmissió i educació de la fe en la família sempre ha estat una qüestió central en la vida de l'Església, però torna urgent i de plena actualitat en aquests temps en els que el canvi cultural sembla voler ignorar els valors religiosos i fins i tot es manifesta contrari. L'Església segueix fent la seva proposta de «nova evangelització» en fidelitat al manament del seu Senyor. FELIÇ I ACOLLIDOR ANY NOU!

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

El bisbe de Lleida Salvi Huix Miralpeix i dos mossens seran beatificats

La cerimònia de Beatificació serà a **Tarragona**, el diumenge **27 d'octubre de 2013**. En la mateixa cerimònia seran beatificats prop de 500 màrtirs de tot l'Estat Espanyol. Més de la meitat pertanyen a processos que van iniciar, ja fa anys, les diòcesis catalanes. La Conferència Episcopal Espanyola, reunida fa uns dies en Assemblea Plenària, va determinar, per una gran majoria, que fos Tarragona la ciutat on es fes la **beatificació**.

És aquesta la segona «macrobeatificació» de màrtirs del segle xx a Espanya. La primera havia estat el 28 d'octubre de l'any 2007; eren 498 màrtirs, entre els quals n'hi havia 8 nascuts al bisbat de Lleida. Però, ja en els 20 anys abans, a partir del 1987, havien estat beatificats en diverses dates, uns altres 479.

Recordem especialment la beatificació de l'11 de març de 2001; foren 233 màrtirs, entre els quals hi figurava el nostre estimat **Francesc Castelló i Aleu**.

Doncs bé, ara toca al nostre bisbe **Mons. Salvi Huix Miralpeix**, una petita biografia del qual trobareu a la plana web del bisbat de Lleida, enllaç <http://www.bisbatlleida.org/persona-historica/huix-i-miralpeix-mons-salvi>.

També seran beatificats els dos mossens màrtirs: **Josep Nadal Guiu**, natural de Bell-lloc, i **José Jordán Bleuca**, natural de Azlor (Huesca), coneguts vulgar-

ment per «**los curetas de Monzón**», perquè essent tots dos vicaris d'aquesta parròquia (aleshores bisbat de Lleida), fou allí on va ser martiritzats. També podeu llegir les seves biografies en aquests enllaços: <http://www.bisbatlleida.org/persona-historica/nadal-guiu-mn-josep>, <http://www.bisbatlleida.org/persona-historica/jord%C3%A1n-bleuca-mn-jos%C3%A9>.

Però Lleida, en aquesta propera beatificació, està especialment vinculada amb altres tres processos, que detallem a continuació i que van ser iniciats a la nostra Diòcesi. Els seus originals es conserven, com és preceptiu, a l'arxiu del Bisbat.

— **Mariano Alcalá Pérez** i 18 companys, mercedaris.

— **Juan de Jesús Vilaregut Farré** i 3 companys, carmelites, juntament amb un sacerdot diocesà d'Urgell, **Pablo Segalà Solé**.

— **Crisanto** i 63 companys maristes i dos laics.

Així doncs, els vinculats a Lleida sumen 95. Possiblement hi entrin també dos laics, pare i fill, de Sena, (aleshores del Bisbat de Lleida) que tenen molt avançat el procés.

A la plana web del Bisbat de Lleida anirem publicant notícies biogràfiques i altres relatives a aquests màrtirs.

Mn. Joan Ramon Ezquerria

Explicació del logotip de l'Any de la Fe

EN EL AÑO DE LA FE

EXPLICACIÓN DEL LOGO CONMEMORATIVO DEL AÑO DE LA FE

Sobre un campo cuadrado, enmarcado, se representa simbólicamente una barca -imagen de la Iglesia- en navegación sobre olas apenas insinuadas gráficamente cuyo árbol maestro es una cruz que iza las velas con signos dinámicos que realizan el monograma de Cristo; el fondo de las velas es un sol que asociado al monograma hace referencia también a la Eucaristía.

+

+

+

la nave | La Iglesia
el árbol maestro | La Cruz
el monograma | IHS
el sol | La Eucaristía

ENTREVISTA

MANUEL CLARET

La família dins l'Església

«En l'inici de la creació, la família va ser perfecció de la gran obra de Déu: santuari de l'amor i de la vida, imatge i semblança de Déu. Evoca i és signe de la mateixa Trinitat: l'amor dels esposos esdevé signe de vida en el fill». Mn. Manuel Claret, delegat diocesà de Pastoral Familiar de Barcelona, parla, avui que celebrem la festa litúrgica de la Sagrada Família, de les raons de la seva importància.

Quins són els reptes d'avui per a la família cristiana?

El primer, el perill de la pèrdua de la pròpia identitat. La ridiculització dels valors i de l'anomenada *família tradicional*, com si fos una forma de família ja superada, i l'ambient secularista i relativista actual provoquen una inseguretat en les famílies, que no sempre disposen dels mitjans suficients per fer-hi front.

Com transmetre als matrimonis que el contingut de la fe els enriqueix?

Haurien de comprendre que obrir-se a Déu enriqueix la persona; la fonamenta, dóna sentit a la vida. La fe respon a la profunditat de la persona; no és submissió o servitud, sinó resposta d'amor a Déu. La família queda enriquida i fonamentada en els valors quan s'emmiralla en l'Evangelí.

Com entenen avui el compromís les parelles que es volen casar en l'Església?

Un dels grans problemes actuals de les parelles és entendre que l'amor no és una circumstància o que depèn tan sols dels sentiments: l'amor és el valor més específicament humà. I l'amor entre cristians significa la irrevocabilitat de l'amor de Déu, una força que ajuda a descobrir el matrimoni com a camí joïós.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Individu o subjecte responsable i lliure, és a dir, *persona*?

L'èsser humà és un individu; un subjecte responsable i lliure, una *persona*. Paraula profunda que en primer lloc significa *un mateix*, indica una identitat que no puc eludir: el *moi-même* i la *mismidad* indiquen el límit que constitueix la persona: la persona suposa aquesta *identitat intransferible*. És com una *paret* que assenyalava el límit personal.

D'altra banda, *subjecte* indica home entre els homes. Perquè aquesta individualitat no està llançada a superar tot límit i a *singularitzar-se*, sinó que conviu, col·labora, és solidària, existeix en relació: és relació. Déu, el Pare, és relació, tot ell és paternitat, donació pura de si mateix al Fill (i als fills). La persona no és tan sols *possessió d'un mateix* sinó relació de donació als altres.

Així es perfecciona la persona, no sols en la intimitat del *jo mateix* sinó en el desprendiment de la relació-donació als altres. Així es perfecciona la persona i el seu món. Crist perfecciona la Creació: ell ve a comunicar-nos que la *imatge i semblança* amb Déu és ell mateix i ens dóna el seu propi Esperit perquè puguem ser com ell «imatges del Déu invisible» (Col 1, 15), de cara a conviure amb la gent i poder estimar-la, ajudar-la i servir-la.

El subjecte responsable i lliure fins i tot *obeeix* Déu, obeeix el bé comú, però és capaç de *dir la seva*, de *fer la seva*.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

L'objectiu d'aquest assaig

L'objectiu d'aquest assaig és analitzar els fenòmens associats a l'actual retorn del sagrat, a fi d'esbrinar els mecanismes que configuren les noves formes d'espiritualitat i establir les bases per a un diàleg.

El llibre està estructurat en cinc grans capítols. El primer, «La sintaxi del sagrat», és un capítol introductor dedicat a delimitar el terreny de la religió i de l'espiritualitat.

El segon, «L'espiritualitat cosmopolita» pretén dibuixar el mapa dels fenòmens coneguts com a noves religiositats i és una breu descripció de les principals característiques de la Nova Era, els fonamentalismes, les sectes, els substituïts de la religió i les espiritualitats laiques.

El tercer bloc, «Els orfes de Déu», aprofundeix en l'anàlisi d'aquests fenòmens relacionant-los amb les característiques de la societat postmoderna.

«De la coexistència a la convivència» proposa les bases per a un diàleg fecund entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat. I «La pluralitat original» és una reflexió sobre els textos bíblics referents a l'origen de l'Església primitiva, tot destacant paral·lelismes amb la situació actual.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Camins per intimar amb la litúrgia

La litúrgia és com l'Església. Peregrina per aquest món, però també té estada al cel, gràcies a la immensa multitud que, acabada la seva cursa en aquest món, canten, a la glòria, les lloances al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell. L'Església, vinya santa de Déu, estén els seus pàmpols per tota la terra, al mateix temps que, com a edifici del qual Déu mateix és el constructor, esdevé arreu el Santuari on ell es troba amb els homes.

L'Església també ens mostra Crist, ens el mostra com el seu propi Espòs, com el Senyor que, havent-se entregat a la mort per ella, ara viu amb ella, com a ressuscitat, una aliança eterna i amb ella forma un sol cos. L'Església ens mostra, així, el Crist i ens omple de la riquesa i dels tresors de gràcia divina que li ha confiat el seu Espòs.

La litúrgia, seguint aquest símil, fa que puguem cantar, en aquest món, en comunió amb els sants, les lloances al Déu etern i gloriós. La litúrgia és l'expressió més visible i poderosa, no tan sols de la comunió dels qui es troben reunits en una mateixa assemblea, sinó també de la comunió amb tots els membres de l'Església santa de Déu.

La litúrgia dóna cos i forma a cada un dels sagraments que santifiquen la nostra vida, sagraments que són el fruit de la redempció que Crist ens va guanyar amb la seva creu i que ara han esdevingut aquelles accions seves a favor nostre que perpetuen la seva obra salvadora per la mediació de la seva Església, que Ell uneix sempre a la seva obra.

Josep Urdeix

INTENCIONS DEL SANT PARE (gener)

General: Que en aquest Any de la Fe els cristians puguem aprofundir en el coneixement del misteri de Crist i donar testimoni de la nostra fe amb alegria.

Missionera: Que les comunitats cristianes de l'Orient Mitjà rebin de l'Esperit Sant la força de la fidelitat i la perseverança, especialment quan són discriminats.

SANTORAL I LECTURES

30. ✝ Diumenge de la Sagrada Família. Sant Mansuet, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. Dilluns. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove.

1. ✝ Dimarts. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu.

2. Dimecres. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia.

3. Dijous. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París.

4. Divendres. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048).

5. Dissabte. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac.

☐ **Diumenge** vinent, Epifania del Senyor (lit. hores: 2a s.)

LA SAGRADA FAMÍLIA

(Hoy también se pueden leer las lecturas: 1Sa 1,20-22.24-28 / SI 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

▶ Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha. Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite tu mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▶ Salmo responsorial (127)

R. Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.

▶ Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos.

La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente. Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,41-52)

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por las fiestas de Pascua. Cuando Jesús cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que lo supieran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, hicieron una jornada y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén en su busca.

A los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas; todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Mira que tu padre y yo te buscábamos angustiados.» Él les contestó: «¿Por qué me buscáis? ¿No sabíais que yo debía estar en la casa de mi Padre?» Pero ellos no comprendieron lo que quería decir.

Él bajó con ellos a Nazaret y siguió bajo su autoridad. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y los hombres.

(Avui també es poden llegir les lectures: 1Sa 1,20-22.24-28 / SI 83 / 1Jn 3,1-2.21-24)

▶ Lectura del libro de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Jesús i els doctors de la Llei. Pintura de l'escola palestina (s. xv), Museu Lázaro Galdiano, Madrid

▶ Salm responsorial (127)

R. Felços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenitat, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'espousa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▶ Evangelii segons sant Lluc (Lc 2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia». Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no comprenderen aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Nazaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

MISSA DIÀRIA (LMD)

mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, pa-

Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.): 1Jn 2,18-21/ SI 95 / Jn 1,1-18.

Dimarts: Nm 6,22-17 / SI 66 / Gl 4,4-7 / Lc 2,16-21.

Dimecres: 1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28.

Dijous: 1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34.

Divendres: 1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42.

Dissabte: 1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51.

etm.): Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12.

COMENTARI

Els pares de Jesús el trobaren al Temple

L'evangeli de Lluc conclou els relats de la infantesa de Jesús amb l'episodi del Temple. De fet tot havia començat al Temple, mentre Zacaries, el pare del Baptista, estava oficiant l'ofrena de l'encens.

El Temple era per als jueus el lloc de la trobada amb Déu. Hi anaven a donar-li gràcies, implorar el seu ajut i per rebre la seva benedicció i oferir-li el bo i millor de les collites i dels béns. Així ho fa Anna, la mare de Samuel, a l'episodi que relata la primera lectura d'avui.

És Jesús mateix qui pren la iniciativa de consagrar-se al Senyor, ja que ell «només pot ser a la casa del Pare». Lluc vol marcar netament la diferència: Jesús, a diferència de Samuel, és el Fill de l'Altíssim (cf. 1,32) des de la seva concepció, no perquè hagi estat dedicat o consagrat al Senyor pels seus pares. De fet, tot al llarg de l'evangeli, Lluc anirà mostrant com Jesús viu entregat plenament al Pare en

bé dels homes, fins a la creu mateixa: «Pare, a les vostres mans encomano el meu alè» (cf. 23,46).

Maria i Josep, en aquest episodi, són figura del deixeble que cerca Jesús. Una recerca que només obté resultat al tercer dia, amb clara referència pasqual; tot i que, de moment, els pares no comprenen la resposta que els dona Jesús. I és que la fe dels deixebles resta insegura fins que no arriba l'experiència del Ressuscitat.

Tres indicacions conclouen el passatge: Jesús vivia sotmès als pares, Maria ho conservava tot en el seu cor i Jesús creixia en favor de Déu i dels homes. La submissió de Jesús als pares no és sinó figura de la seva submissió i obediència al Pare que desenvoluparà al llarg de la seva vida, mentre creixerà en favor i gràcia davant Déu i els homes.

Maria ho conserva tot en el cor, que és el lloc bíblic no dels sentiments sinó de les decisions vitals. Fem també nostra la consagració i obediència de Jesús des del fons del nostre cor compromès.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Maria sofreix amb la humanitat

S'ha dit ja de totes les maneres possibles que avui el dolor no té cabuda en la vida de l'ésser humà, ja que és inadmissible en la nostra societat del benestar. No obstant això, no deixem de produir ni provocar dolor i, també, de ser-ne font abundant.

El dolor és una conseqüència de la nostra corporeïtat; el sofriment, a més, ho és de la nostra capacitat d'empatitzar, de «patir amb» (compadir). No acceptar el dolor-sofriment significa que tampoc acceptem els vincles ni els límits de la nostra condició de criatures.

Tot el que toca el nostre ésser: cos material i ànima espiritual ens afecta.

Maria, la Mare de Déu, és el paradigma (model) de persona capaç d'afrontar el dolor i el sofriment, i ens encoratja i convida a créixer en la capacitat humana i en la fe per acollir les situacions personals o esdeveniments relacionals que, sent tràgics i tenint el poder de portar-nos a un estat d'absoluta nul·litat i fins i tot de desesperació, es poden afrontar des de la pau interior i la fortalesa, no només d'esperit sinó també física.

Ella és la dona que engendra i dona a llum el Fill de Déu, i també experimenta el dolor en la seva vida: la por lògica a veure's apedregada; la profecia de Simeó, anunciant que una espasa li traspasaria l'ànima; les limitacions per la condició de dona i de mare; la pèrdua del seu fill al Temple de Jerusalem; les burles, la incomprensió, la tortura física, la passió i la mort del seu fill.

Maria afronta el dolor, no el refusa, ni el nega, ni el defuig; només «compadeix». Vessa a mans plenes per a nosaltres compassió i consol, acollint tot el dolor del món. Tant de bo que també nosaltres sapiguem portar la creu que ens pertoca i aprenguem a compadir i ser compassius.

Lourdes Gilgado

Compartim com preguem a la parròquia de Pardinyes

La comunitat de la parròquia del Santíssim Salvador de Pardinyes ha organitzat una trobada per reflexionar, compartir i aprendre els uns dels altres, sobre la pregària. Ha estat el dissabte 1 de desembre i ha transcorregut en total sintonia amb la carta pastoral d'enguany: «La necessària qualitat espiritual». Hi han assistit una vintena de persones que, amb ganes de començar l'Advent, han fet una «parada conjunta».

La sessió ha durat dues hores, de les 16.30 a les 18.30 h, molt aprofitades. S'ha iniciat amb la lectura de la Paraula de Déu, seguit d'un moment de reflexió personal. A continuació, després d'una breu exposició sobre la pregària, s'ha passat a respondre cadascú, les dues preguntes proposades: què és per a mi pregar i com prego? S'ha valorat molt la sinceritat i la diversitat del que s'ha compartit, veient com la relació amb Déu és quelcom ben personal i, a la vegada, necessària per viure conscientment com a cristians.

Així, hem après de tots i hem valorat molt el fet d'escoltar-nos.

Hem acabat pregant junts per mitjà d'un cant d'esperança: «Déu és Amor, tingues coratge, creu en l'Amor.»

VI Jornades de Formació de Catequistes

El cap de setmana del 16 al 18 de novembre, s'han celebrat a Santa Susanna (Maresme), del bisbat de Girona, les VI Jornades de Formació de Catequistes. Organitzades pel SIC, han tingut una afluència de més de 300 persones, vingudes de totes les diòcesis catalanes i de les Illes. El lema de les Jornades ha estat: «El

Concili Vaticà II, una brúixola per a la catequesi». La Diòcesi de Lleida també s'hi ha fet present.

Les Jornades han començat amb la notícia del nomenament de Mons. Xavier Salinas, bisbe de Tortosa i bisbe-delegat per la Catequesi a la Conferència Episcopal Tarraconense, com a nou bisbe de Mallorca, per la qual cosa ha rebut la felicitació de tots els catequistes.

Les diverses ponències han aprofundit sobre els documents del Concili Vaticà II, després de les quals ha vingut el treball de reflexió per part dels catequistes. També hi ha hagut moments de lleure com la vetllada del dissabte, animada pel grup d'havaneres Bergantí, seguida del preceptiu rom cremat.

El Cant dels Adéus i la ja tradicional foto de grup han posat punt i final als tres dies de convivència que, en aquest Any de la Fe, han estat una nova oportunitat formativa i de comunió per als catequistes.

Delegació de Catequesi

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge 30 de desembre: La Sagrada Família**
—Jornada per la Família i la Vida.
- **Dimarts 1 de gener: Santa Maria Mare de Déu.**

AYUDANDO A VIVIR

Mirad como se aman

Esta es una expresión que la historia atribuye a Tertuliano, refiriéndose a los cristianos, y que quiero aplicar expresamente a la que llamamos Sagrada Familia de Nazaret. Celebrándola este domingo después de la Navidad, alabamos al Señor que ha querido manifestarse tan humanamente, tan según nuestro camino ordinario, valorando así este ámbito amoroso que es la vida familiar como camino de realización personal.

Los textos relativos nos dicen que esta Familia, de la que Jesús es el centro, se edifica sobre la fidelidad a la ley judía (son ejemplo sus subidas al Templo de Jerusalén) y, al mismo tiempo, sobre la docilidad a las llamadas imprevistas y tantas veces desconcertantes del Espíritu (que les ha hecho ir y venir de sorpresa en sorpresa). Nunca se han resistido, aunque tampoco acababan de entender lo que les estaba pasando.

El Mensaje que el Sínodo de los Obispos nos entregó hace dos meses mira a la familia como ámbito natural de la evangelización e insiste en que debe ser sostenida por la Iglesia, los poderes públicos y la propia sociedad. *En la familia, los sig-*

nos de la fe, la comunicación de las primeras verdades, la educación en la oración, el testimonio de los frutos del amor, van calando en la vida de los hijos en un contexto único donde las personas son queridas por ellas mismas. A pesar de la diversidad de situaciones geográficas, culturales y sociales, los Padres Sinodales han confirmado este papel esencial de la familia en la transmisión de la fe. Por eso piden responsabilidad en el anuncio del Evangelio a las familias y apoyo a su labor educativa, y agradecen el testimonio de tantas familias cristianas que siguen mostrando al mundo una experiencia de comunión, de amor y de fidelidad.

Y tampoco se olvidan de las situaciones familiares dolorosas en las que no se manifiesta la imagen de unidad y de amor para toda la vida que el Señor nos ha enseñado (Mt 19,6), una situación que les priva de la absolución sacramental y de la comunión eucarística. Insisten en que el amor de Dios no abandona a nadie y que la Iglesia les sigue acogiendo como miembros suyos y quiere acompañarles, favoreciendo caminos de conver-

sión y de reconciliación. Como explicaba un cardenal, «es cierto que la vida cristiana tiene su vértice en la participación plena en la Eucaristía, pero no se reduce sólo a su vértice. Al igual que en una pirámide, aunque se pierda el vértice, la masa permanece sólida y no cae». Hay que construir comunidades acogedoras en las que todo el mundo se sienta como en casa, con experiencias concretas de comunión que, con la fuerza del amor, puedan atraer la mirada de la humanidad contemporánea tantas veces desencantada.

La transmisión y educación de la fe en la familia siempre ha sido una cuestión central en la vida de la Iglesia, pero se vuelve urgente y de plena actualidad en estos tiempos en los que el cambio cultural parece querer ignorar los valores religiosos e incluso se manifiesta contrario. La Iglesia sigue haciendo su propuesta de «nueva evangelización» en fidelidad al mandato de su Señor. ¡FELIZ Y ACOGEDOR AÑO NUEVO!

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737